

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail vfm@vfm.dk

Dato: 26. marts 2009

JUB/BBE/ J.nr. 2009-191

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 3. marts 2009 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 224 (SOU Alm. del), stillet efter ønske fra Mette Frederiksen (S).

Spørgsmål nr. 224:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 21. november 2008 fra Ringkøbing-Skjern kommune vedrørende varetægtsfængsling, jf. SOU alm. del - bilag 227."

Svar:

I straffelovens § 16 afgrænses en personkreds, der ikke er strafbar. Det kan for eksempel være udviklingshæmmede eller psykisk syge personer. Personkredsen kan i stedet, ifølge straffelovens § 68, idømmes andre foranstaltninger, der findes formålstjenlige for at forebygge yderligere lovovertrædelser. Foranstaltningen fastsættes ved dom. Det er anklagemyndigheden, der nedlægger påstand om den foranstaltning, som anklagemyndigheden mener, er bedst egnet. I nogle tilfælde placeres den dømte herefter i botilbud efter servicelovens § 108.

Af retsplejelovens § 765 fremgår, at retten, under visse nærmere angivne betingelser, kan bestemme, at visse sigtede personer i stedet for at blive varetægtsfængslet skal tage ophold i egnet hjem eller institution eller undergive sig psykiatrisk behandling eller afvænningsbehandling for misbrug af alkohol, narkotika eller lignende.

Den personkreds, der er omfattet af straffelovens § 16 og retsplejelovens § 765, vil almindeligvis være personer, som kommunalbestyrelsen efter serviceloven i forvejen havde en forpligtelse til at tilbyde forskellige indsatser. Det kan være rådgivning, socialpædagogisk bistand, støtte- og kontaktperson, behandling for stofmisbrug og botilbud.

Med kommunalreformen er myndighedsansvaret for indsatser efter service-

loven hos kommunalbestyrelsen. Det er et bærende princip i reformen. Det gælder også i forhold til personer, der begår kriminalitet. Når vi ser på, hvilke udgifter kommunerne har til indsatser over for personer, der har begået kriminalitet, skal man være opmærksom på, at kommunen i forvejen almindeligvis havde en forpligtelse til at tilbyde målgruppen de nødvendige sociale indsatser.

Det vil ikke være hensigtsmæssigt, at kommunerne fratages finansieringsansvaret vedrørende indsatser efter serviceloven over for målgruppen, når de begår kriminalitet. En sådan model ville fratage kommunerne incitamentet til at forebygge kriminalitet, der begås af for eksempel udviklingshæmmede og psykisk syge.

Det skal dertil bemærkes, at der i servicelovens § 176 er regler om statsrefusion for særligt dyre enkeltsager efter serviceloven, herunder enkeltsager vedrørende personer, der begår kriminalitet.

Karen Jespersen

/ Birgitte Olesen